

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965713616/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Men vaag, saa kler du har din Skat,
At vente ham ved Dag og Nat.
Hallelujah,
Til Lykke! ja &c. &c.

34

Nr. 308. - XXV.

1.

Døjligste blant Qvinder! giv os derom fuld Beskeed:
Hvi saa hart du binder os ved Elskovs Eed?
Hvad er, siig os sanden, din da frem for anden,
Mens du gaar saa gsm og veer af Længsels Saar?

2.

Ja! min Ven er baade frem for Roser hviid og rød.
Retvilshed og Naade gjør ham meer ond sød.
Drages saa til Minde: Han, kun for at vinde
Usel Siæl, har gandske elsket sig ihjel.

3.

Har I meer at sige, Døttre af Jerusalem!
Har I hørt hans Lige? Nej, ak nej! herfrem
Alle Verdens Ender, falder ned, bekiender:
O hvor bred, hvor høj og dyb er Kierlighed!

Nr. 309. - XXVI.

1.

Ævig Tak, o milde, yndigste Immanuel,
At du vild', du vilde dødes for min Siæl.
Derfor nu mit Øje seer til Himlens Høje,
Mild og blid; thi dertil har du selv mig fried.

Linie 46-47: Mt. 24, 42; 25, 13. — Linie 47: *ad* for *at*.
Nr. 308 — XXV. Original. Et højsangstigt. Dialog uden replikangivelse. I v. 1 taler Jerusalemets døtre til Sulamith, som svarer dem i v. 2-3. Måske er dog i v. 3 fra Linie 2b Jerusalemets døtre igen de talende. Gengivelse af Højs. 5, 9 flg., jfr. nr. 289, 8-16. — 1, 2: *ved Elskovs Eed*] Højs. 5, 8: »Jeg beværger Eder (ø: tager jer i ed), I Jerusalemets døtre, om I linde min kæreste, hvad skulle I forkynde ham? At jeg er syg af kærlighed. — 1, 3: *sanden*] *sandhed*; *din*] *din elskede*. — 1, 4: *mens*] *siden*; *sej*] jfr. nr. 109, 5, 1. — 2, 2: *Retvilshed*] *retfærdighed*. — 2, 3-4: Tanken er nytestamentlig, dog Højs. 8, 6. — 2, 3: *dragets saa til Minde*] *husk!* — 3, 4: Ef. 3, 18.
Nr. 309 — XXVI. Original. — 1, 1: *Immanuel*] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 1, 2: *for min Siæl*] for at frelse min sjæl. — 1, 3: *Himlens Høje*] udtryk for Guds højts og uafhængighed, nr. 289, 4, 6; 44, 3, 1; 71, 7, 12; 75, 1, 8; jfr. nr. 302, 1, 2. — 1, 4: *mild og blid*] om glæde.